FOTBAL U.T.A. – „copilul nostru drag“

U.T.A.... De patru ori campioană a țării, cîștigătoare a „Cupei României“ în 1947—1948 și 1953, de... „n“ ori candidată la retrogradare și de fiecare dată salvată ca prin minune datorită sprintului fericit de pe ultimii metri ai campionatului.

U.T.A., singura echipă care a luat parte la toate cele 20 de ediții ale campionatului categoriei A disputate după război, reprezintă un nume în fotbalul românesc, în timp ce Aradul, cu frumosul său stadion — rămas acum prea mic pentru marile meciuri — este un pilon de bază al soccerului nostru. Iar tricoul roș-alb al echipei din Arad constituie un adevărat „certificat de garanție“ pentru valoarea jucătorului care l-a îmbrăcat.

„*U.T.A. noastră*, îmi spunea mai de mult G. RAZVAN, un vechi suporter al echipei, muncitor la Fabrica de ceasuri, *ne bucură și ne supără ca un copil, care ne aduce de la școală note bune și note proaste. Cind vine cu note bune, parcă începi să uiți că în urmă cu o săptămînă venise cu 3 și cu 4. Vorbesc la plural pentru că toți cei care pe ploaie, pe vînt, pe zăpadă sau pe arșiță sînt prezenți la stadion, se consideră într-un fel părinții echipei: unii chiar au jucat la U.T.A., alții nu se poate să nu aibă vreun copil sau vreun nepot al lui sau al unei rude, care să nu fi învățat sau să nu învețe fotbal la U.T.A. De aceea U.T.A. e copilul nostru drag!*“

O astfel de declarație, cu duioșia ei, poate umple de mîndrie pe jucătorii acestei echipe. Au răspuns ei oare întotdeauna dragostei arătate de public?

„Cîte o dată!“

— De ce „cîte o dată“, tovarășe Tusza?

ATANASE TUSZA lucrează la Uzinele de vagoane. Este „vagonist“, adică gîndul lui se îndreaptă mai întîi către echipa Vagonul din categoria B; totuși se consideră și el unul din părinții echipei textiliste: a încărunțit, spune el, de cînd tot merge la fotbal să aplaude pe U.T.A.

La întrebarea noastră răspunde în acel grai bănățean, dulce, greu de transcris întocmai:

— *Păi în toamna asta o singură dată am aplaudat de mi s-au înroșit palmele: în meciul cu Politehnica Timișoara, 5—2 pentru noi. Nici înainte de acest meci și nici după el n-am mai avut bucuria să vedem o victorie a echipei lui Nicolaie Dumitrescu.*

Intr-adevăr, U.T.A. a reușit o performanță foarte curioasă: a obținut o singură victorie pe teren propriu și... două în deplasare, iar șase meciuri le-a terminat la egalitate (5 pe teren propriu)! Un clasic exemplu de inconstanță, căruia antrenorul N. DUMITRESCU i-a găsit explicația: „*U.T.A. are în clipa de față o echipă foarte tînără. In afară de Mețcas (30 de ani), Bacoș și Țirlea (fiecare 28 de ani) și Chivu (27 de ani), toți sînt tineri: șase jucători au 22—23 ani și alți șase — sub 21. Media de vîrstă: 23 de ani și 6 luni, ceea ce spune mult. Cînd acești tineri — din rîndul cărora vreau să remarc în special pe Birău și Gornea — vor asimila cunoștințele necesare, inconstanța va dispare.*

— Absolut de acord cu dv. Dar la 20—21 de ani un jucător trebuie să fie format din toate punctele de vedere. Să nu uităm că Băcuț I, fostul dv. coleg de echipă, avea 18 ani cînd a îmbrăcat tricoul „naționalei“ A. Ca și Dobrin, pentru a da un exemplu mai recent.

— *Da, e adevărat. U.T.A. a fost recunoscută ca una din echipele românești în care tehnica a fost întotdeauna la înălțime. Cu toate că este elementul de bază (nu numai în fotbal, ci în orice meserie), în anii din urmă nu i s-a mai acordat tehnicii atenția cuvenită. Nici măcar la juniori. Or, majoritatea jucătorilor de la U.T.A. au învățat să joace fotbal în ultimii 5—6—7 ani, cînd la modă au fost mai mult discuțiile tactice. Cu alte cuvinte s-a pus... căruța înaintea cailor. Dar, în fotbalul modern, înaintea sistemelor este hotărîtoare pregătirea tehnică, completată cu cea fizică. Tactica vine atunci cînd tehnica a devenit o obișnuință, a doua natură. A-i învăța secretele tehnicii pe jucători de 25—26 ani, înseamnă a munci în zadar. Tehnica trebuie învățată LA TIMP și ÎN TIMP*“.

„Certificat de garanție“

Scriam la începutul acestor rînduri că tricoul roș-alb al U.T.A. reprezintă un adevărat certificat de garanție. Intr-adevăr, să nu uităm că aci există o frumoasă tradiție, aceea a grijii deosebite acordate schimbului de mîine (echipa de juniori se află pe primul loc în seria a VII-a a campionatului republican). Iar dacă azi este o mîndrie pentru orice copil din Arad să spună că învață fotbal la U.T.A., nu e mai puțin adevărat că de la această echipă s-au răspîndit jucători de valoare în toată țara. Printre ei: Jenei (Steaua), Pîrcălab, Koszka, Pantea, Pop (C.S.M.S.), Petescu, Ion Vasile (Jiul) etc. În lotul de seniori au fost promovați la începutul campionatului, de la juniori, Șchiopu și Domide. Cu toate că mai au pînă să împlinească 20 de ani, amîndoi — îndeosebi Șchiopu, golgeterul echipei — s-au dovedit deosebit de utili.

De altfel, nici nu e de mirare că din rîndul juniorilor au ieșit atîția seniori valoroși, dacă notăm că tinerii fotbaliști au printre profesori pe maestrul emerit al sportului Iosif Petschowski, pe maeștrii sportului Andrei Mercea și Zoltan Farmati, pe Dan Alexandru și Constantin Călinescu, reputați antrenori de juniori. Petschowski, Mercea, Farmati, ca și N. Dumitrescu și Ion Reinhardt (ultimii doi antrenorii formației de seniori) sînt foști jucători ai echipei.

O amintire plăcută pentru U.T.A.: faza prinsă pe peliculă de fotoreporterul nostru Aurel Neagu, este din meciul Steaua — U.T.A., în care arădenii au cîștigat cu 1—0.

Sancțiuni și... concesii

U.T.A. este recunoscută ca una din echipele care practică un fotbal cavaleresc. Ca urmare, după campionatul 1964—1965, i-a fost decernată cupa pentru cea mai disciplinată echipă. Și acum disciplina jucătorilor este bună pe teren. În afara lui — lasă uneori de dorit. Și este păcat pentru că doi fotbaliști au stricat „firma“: Comisar și Chivu. De primul, conducerea tehnică a echipei s-a dispensat. Cel de-al doilea, jucător valoros și pe care, la un moment dat, antrenorul Oană se gîndea să-l cheme în lot, duce însă o viață dezordonată. Fiind găsit de cîteva ori în stare de ebrietate, a fost suspendat pe două etape. Cu toate că, după cum ne spunea antrenorul Dumitrescu, „*dacă nu se va îndrepta, Chivu va fi suspendat din activitatea competițională și scos din lot*“, conducerea echipei a fost mult prea blîndă cu acest jucător. Măsurile luate n-au fost întotdeauna în concordanță cu abaterile lui. Și aceasta pentru că la meciuri el era util.

De ce sînt făcute concesii atunci cînd este vorba de lipsă de educație și de sportivi care nu știu să aibă o comportare demnă atunci cînd se deplasează, cu echipa, în străinătate? O sancțiune mai drastică, luată de la început, ar fi venit și mai mult în ajutorul lui Chivu, în aducerea lui pe drumul cel bun, pe care pășește majoritatea fotbaliștilor de la U.T.A.

În acest tur de campionat, în practica antrenorilor s-a manifestat un obicei bun: sancționarea jucătorilor pentru întîrzieri de la antrenamente (Moț), pentru lovirea intenționată a adversarului (Igna), pentru insultarea coechipierului (Bacoș), pentru compotarea slabă la unele jocuri (Mețcas, Gornea), pentru lipsa de interes în pregătire (Domide) etc.

Va mai cuceri U.T.A. cupa pentru cea mai disciplinată echipă a campionatului?...

...Lipsesc „catargele“!

I-am adresat antrenorului N. Dumitrescu următoarea întrebare: „*Credeți că U.T.A. va mai cuceri vreodată titlul de campioană?*“ Răspunsul a fost scurt și cuprinzător: „*Da!*“, urmat însă de un „*dar*“! Care este acest „dar“? Iată-l, condensat în cîteva puncte:

1. Prin maturizarea jucătorilor tineri și completarea cunoștințelor acestora ca urmare a unei instruiri corespunzătoare;

2. Completarea echipei de bază la unele posturi-cheie (fundaș central, mijlocaș, atacant central). „*Cu alte cuvinte*, spunea antrenorul arădean, *îmi lipsesc „catargele“; jucătorii de bază, cei care susțin echipa, sînt uzați, îmi trebuie alții*“;

3. Asigurarea unui echilibru între drepturile și îndatoririle jucătorilor;

4. Reorganizarea muncii pe baze mai sănătoase la centrul de juniori. (*„Este vorba de instruire, de lipsa unui teren de antrenament al centrului și de materiale sportive; în plus, selecția nu se face la timp, ceea ce întîrzie „coacerea“ jucătorilor pentru fotbalul de performanță“).*

*

U.T.A., „copilul drag“ **al amatorilor de fotbal din Arad a ajuns la majorat. Condițiile asigurate de asociația sportivă sînt destul de bune. Atunci, ce mai trebuie pentru realizarea unei performanțe pe care arădenii o așteaptă de ani de zile? Credem că este vorba nu de pregătire sau de lipsa de valoare a jucătorilor, ci mai degrabă de o oarecare inerție. Prin înlăturarea ei, ar fi posibil ca în orașul de pe Mureș să se cînte din nou marșul învingătorilor.**

MIRCEA TUDORAN

Din campionatele regionale

GALAȚI

Spre deosebire de edițiile anterioare, anul acesta disputa pentru ocuparea primului loc în campionatul regional se anunță deosebit de pasionantă: nu mai puțin de 5 echipe aspiră la titlul de campioană.

După terminarea turului, se pot trage cîteva concluzii: 1) S-a realizat un progres simțitor în ceea ce privește calitatea meciurilor (majoritatea echipelor au început să renunțe la jocul în forță, în favoarea celui tehnic); 2) Au fost promovați cu mult curaj o serie de juniori depistați în cadrul regiunii; 3) S-a îmbunătățit disciplina, numărul sancțiunilor reducîndu-se.

După consumarea celor 13 etape, cele mai în formă echipe s-au dovedit a fi Chimica Mărășești (antrenor I. Lemnrău) și S.U.T. Galați (antrenor P. Moțoc) care, de altfel, au furnizat și cele mai bune jocuri.

Iată clasamentul primei jumătăți a campionatului regional:

1. Chimica Mărășești	13	9	2	2	51— 7	20
2. S.U.T. Galați	13	8	4	1	38—18	20
3. Celuloza Brăila	13	7	4	2	39—13	18
4. Laminorul Brăila	13	7	4	2	32—15	18
5. Foresta Gugești	13	8	1	4	28— 9	17
6. Automobilul Focșani	13	6	2	5	29—17	14
7. Viitorul Rusetu	13	7	0	6	30—28	14
8. Metalul Brăila	13	6	1	6	24—21	13
9. Tractorul Galați	13	6	0	7	25—29	12
10. Tractorul Viziru	13	5	2	6	22—27	12
11. Dunărea Brăila	13	4	2	7	17—23	10
12. Voința Horia	13	4	0	9	10—48	8
13. Unirea I.T.O. Galați	13	1	2	10	9—59	4
14. Avîntul Bucești	13	1	0	12	11—51	2

T. SIRIOPOL - coresp.

PREMIILE TRAGERII REVELIONULUI LA LOTO

In numărul trecut, am arătat premiile care se atribuie la cat. I.

La categoria a II-a se atribuie premiile rămase nedistribuite de la cat. I (atît dintre cele de 100.000 lei cît și dintre autoturisme), prin tragere la sorți. Celelalte variante primesc cîte un premiu fix în bani în valoare de 10.000 lei (bilete întregi) și cîte 2.500 lei (bilete sfert).

Categoria a III-a: cîte un premiu în numerar a 400 lei (bilete întregi) și a 100 lei (bilete sfert).

Categoria a IV-a: cîte un premiu în numerar a 100 lei (bilete întregi) și a 25 lei (bilete sfert).

Categoria a V-a: cîte un premiu în numerar a 40 lei (bilete întregi) și a 10 lei (bilete sfert).

Categoria A (pentru cele două extrageri de cîte 2 numere din 90): cîte un premiu în numerar a 50 lei (bilete întregi) și 12,50 lei (bilete sfert).

Biletele sfert care obțin 2 numere vor primi următoarele premii: la 6 numere — 50 lei, la 8 numere — 75 lei și la 15 numere (52,50 lei).

PRONOEXPRES SPECIAL Nr. 51 DIN 21 DECEMBRIE 1966 EXTRAGEREA OBIȘNUITĂ

21 4 6 18 26 35 — 38 49

EXTRAGEREA SUPLIMENTARĂ

Faza I: 45 4 48 24 15 42 9

Faza a II-a: 35 12 14 37 22 27 28

FOND DE PREMII: 1.722.506 lei din care 195.861 lei report categoria I.

Premiul de 25.000 lei revenit unei variante de categoria a II-a de la concursul Pronoexpres nr. 50 din 14 decembrie 1966 a revenit participantei MARGARETA DINU din Poiana Țapului.

106.120 LEI LA LOTO!

Premiile întregi și sferturi de la tragerea LOTO din 16 decembrie 1966:

Categoria I: 1 variantă a 106.120 lei și 3 a 26.530 lei; categoria a II-a: 5 a 20.339 lei și 9 a 5.084 lei; categoria a III-a: 101 a 1.328 lei și 188 a 332 lei; categoria a IV-a: 372 a 456 lei și 666 a 114 lei; categoria a V-a: 704 a 294 lei și 1.194 a 73 lei.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.